

9. *Горошко, Е. И.* Лингвистика Интернета: формирование дисциплинарной парадигмы [Электронный ресурс] / Е. И. Горошко // Электронный журнал Текстология.Ру. – Режим доступа : <http://www.textology.ru/article.aspx?aId=76>. – Дата доступа : 23.05.2018.
10. Интернет-коммуникация как новая речевая формация / науч. ред.: Т. Н. Колокольцева, О. В. Лутовинова. – М. : ФЛИНТА : Наука, 2012. – 328 с.
11. *Белова, К. А.* Интернет-дискурс Беларуси в социолингвистическом аспекте : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.19 / К. А. Белова. – Минск, 2014. – 176 л.
12. *Лутовинова, О. В.* Лингвокультурологические характеристики виртуального дискурса : автореф. дис. ... д-ра филол. наук : 10.02.19 / О. В. Лутовинова; Волгогр. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2009. – 39 с.
13. *Рыжков, М. С.* Речевые стратегии участников синхронного интернет-дискурса (на материале русско- и англоязычных чатов) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.19 / М. С. Рыжков; Елец. гос. ун-т им. И. А. Бунина. – Воронеж, 2010. – 25 с.
14. *Donath, J. S.* Identity and Deception in the Virtual Community [Electronic resource] / J. S. Donath. – Mode of access: <http://smg.media.mit.edu/people/Judith/Identity/IdentityDeception.html>. – Date of access: 03.05.2018.

The article presents the results obtained while studying the specifics of users' internet characters explication in the Belarusian internet segment. The common line of behaviour in the course of internet communication and common language markers used in text messages creation help to define a set of internet characters typical of Belarusian users. The characters are divided into positive (gender marked) and negative (gender neutral) ones.

Поступила в редакцию 14.09.18

А. В. Вовк

СИНТАКТИКО-СТИЛИСТИЧЕСКИЕ МАРКЕРЫ В «ДНЕВНИКАХ» О. ГОНЧАРА: ЭКСПАНСИЯ ИСХОДНОЙ МОДЕЛИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Идиостиль О. Гончара всегда пребывал в сфере интересов лингвистов (работы Н. Сологуб, Ю. Кохана и др.). Впрочем, изучение индивидуального стиля писателя в его дневниках еще не было предметом специальных исследований языковедов. В статье рассматриваются основанные на экспансии исходной модели предложения синтактико-стилистические маркеры в «Дневниках» О. Гончара. Акцент сделан, в частности, на разных видах повтора и перечислений (многосоюзие, кольцо, амплификация, простой контактный повтор, анадиплосис, анафора, эпифора, антитеза).

В своих «Дневниках» О. Гончар, пользуясь средствами экспрессии, направляет читателя на самостоятельное осмысление коллизий/психологических конфликтов. Прагматическая установка этого жанра – создание иллюзии соучастия в происходящем, активизация у адресата эмоционального

настрою, привлечение читателя к сопереживанию, к установлению эмоционального контакта. Она влияет на характер языкового оформления текста, непосредственно связана с реализацией категории субъективной модальности, с семантическими категориями информативности, особенно с подтекстовой информацией, свойственна тексту и может быть определена через проявление средств ее вербального воплощения, использование стилистических средств, вместе со спецификой сюжетно-композиционного строения художественного текста [1, с. 82].

Актуальность исследования заключается в раскрытии структурных и функциональных особенностей, основанных на экспансии исходной модели синтактико-стилистических маркеров в «Дневниках» О. Гончара, а именно – различных видов повтора и перечислений (многосоюзие, кольцо, амплификация, простой контактный повтор, анадиплосис, анафора, эпифора, антитеза).

Целью нашей статьи является описание особенностей организации синтактико-стилистической модели предложения, основанной на экспансии; выявление особенностей семантико-синтаксической организации конструкций эмоционально-экспрессивного синтаксиса, представляющих различные виды повтора и перечислений и делающих текст «Дневников» О. Гончара более выразительным.

Экспансия синтаксической структуры реализуется в художественной речи за счет расширения структуры линейного количества единиц, входящих в нее, и усложнения структуры через введение в группу главных членов предложения дополнительных единиц [2, S. 120]. А. Мороховский к синтактико-стилистическим маркерам, основанным на экспансии исходной модели предложения, относит различные виды повтора, перечисления, эмфатическую конструкцию и вводное предложение [3, с. 138]. Перечисление неоднократно было предметом отдельных лингвистических исследований [4; 5; 6; 7]. Таким образом, перечисление является стилистическим приемом, который может воспроизводить многогранность предметов и явлений действительности [7, с. 151]. В «Дневниках» О. Гончара удалось обнаружить такие виды перечислений, как *многосоюзие*, *амплификация*, а также следующие виды повтора: *кольцо*, *простой контактный повтор*, *анадиплосис*, *анафора*, *эпифора*, *антитеза*.

Анализ синтактико-стилистических маркеров в нашем исследовании начнем с тех, что входят в группу перечисления. *Многосоюзие* создает эффект размеренности, равновесия и протяженности высказывания. В полисиндетических конструкциях О. Гончар использует:

1) союз *і*: *Адже ж не завжди суцільна тривожність панувала на цій прекрасній планеті, знала тут людина і людство, і сонячні бурі молодості, і щастя піднесень, і богорівну красу любові та творчості...* (2, с. 557)¹;

¹ В круглых скобках приводятся ссылки на источники примеров.

2) союз як: **Як** нас роздягали на тюремнім плацу, **як** били голих, **як** хотіли вхопити сорочку, **як** ми спали по всьому дворі, на під-віконнях, на дахах коридорчиків, біля нужників і **як** підпливали всі водою й брудом... (1, с. 18);

3) союз чи: **Чи** горілка на нього діє, **чи** острах, **чи** висота так діє? (1, с. 138);

4) союз або: Отже, мені потрібний Місяць, **або** щастя, **або** безсмертя, **або** що-небудь, що, можливо, є безумством... (1, с. 345);

5) союз що: Хам (біблейський) помітив, **що** Ной був п'яний, але він не помітив, **що** Ной побудував ковчег, **що** врятував людство (1, с. 249);

6) союз доки: **Доки** живеш, **доки** хвилюєшся... **Доки** здатен на добро, на творчість... (2, с. 213).

Самым распространенным видом многосоюзия в «Дневниках» является тот, который образован с помощью союза *и*. В зависимости от количественного проявления союза в синтаксической конструкции последние можно разделить на следующие виды:

а) трехсоюзные: **І** Генсек, **і** Голова Уряду, **і** всі інші... (2, с. 20);

б) четырехсоюзные: **І** яке все тут прекрасне: ця тиша (дерева стоять у тиші, як у воді), **і** це повітря, **і** птахи, що перелетіли зграйками над огородами, **і** бур'яни... (2, с. 155);

в) пятисоюзные: ...яке привабливе в ньому все – **і** звички, **і** вдача, **і** ніяковість, **і** скромність, **і** ця чесна сила... (2, с. 188);

г) шестисоюзные: Купчасті, розвіялись пелюстками, **і** на очах стали рожевіти, **і** вже цвітуть! **І** птахи по них летять, **і** барва зорі міниться, грає ще дужче, **і** верба одинока стоїть серед луку над озером, **і** я один... (2, с. 537);

д) семисоюзные: Дивує, чому **і** житель Океанії, **і** ескімос, **і** японець, скандинав – всі, всі люди, **і** чорні **і** білі, **і** жовті... (2, с. 433).

В основном полисиндетические конструкции содержатся в пределах одного предложения, однако бывают случаи, когда союз *и* повторяется в следующем предложении или в нескольких следующих предложениях: **І** Задніпров'я. **І** схили – такі ж, як у молодості. **І** каштани цвітуть. **І** бузки ліловіють (2, с. 90); **А** ось Грузія радує **і** музикою, **і** скульптурою, **і** голосами... **І** Вірменія має дві премії, **і** Киргизія... (2, с. 283).

Однородными членами, которые объединяет полисиндетическая связь, в «Дневниках» Олеся Гончара могут выступать все члены предложения:

а) подлежащие: **І** він, **і** дружина, **і** діти опинились ніби на іншій планеті... (2, с. 409);

б) сказуемые: ...ось хто **і** русифікує, **і** закриває школи, **і** перекручує національну політику (2, с. 127);

в) дополнения: ...це завдання **і** соціологів, **і** психологів, **і** операторів теж (2, с. 241);

г) обстоятельства: Писав **і** вдень, **й** уві сні, **і** вдома, **і** в літаку, **і** в усіх підворотнях Києва... (2, с. 55);

д) определения: ... *вчора на «надзвичайному» пленумі Співки (СП СРСР) владу захопила хунта Євтушенка, хоча письменники і Росії, й України на знак протесту покинули зал...* (3, с. 374).

А м п л и ф и к а ц и я – это нанизывание, накопление однотипных и однородных единиц предложения. Каждая из этих единиц имеет самостоятельное значение, а все вместе, функционируя во взаимодействии, они подчеркивают, экспрессивно усиливают высказанное мнение. Однотипные и однородные компоненты в предложении сопровождаются служебными частями речи.

В «Дневниках» Олеся Гончара широко представлены амплифицированные конструкции с предлогами. Автор использует следующие предлоги:

1) від: **Від** сонця. **Від** весни. **Від** ваших друзів (2, с. 406);

2) про: *Кожна згадка про акації, про залиті сонцем скелі дніпровські, про блакить, про заводи, про Ломівку викликає почуття щемливе, глибоке* (2, с. 523);

3) для: *Полум'яний, він горів тільки для творчості, для мистецтва, для краси* (1, с. 209);

4) на: *Скаржився на хворобу, на самотність, на незлагоди родинні й заводські* (1, с. 400);

5) серед: ... і ми більше двох годин сиділи в тіні верб **серед** цього зеленого раю, **серед** квітів, **серед** розкоші раннього літа... (1, с. 328);

6) без: *Чи буде це справжня еліта пушкінського, герценівського типу, чи буде це грубий невіглас-чиновник без найменшого поняття про шляхетність, без освіти, без смаку...* (1, с. 351). Конструкція *чи буде це* в цьому прикладі анафоричним повтором;

7) за: *Отже, за творчий геній народу, за духовну невичерпність, за його безсмертя!* (1, с. 440);

8) в: ... скільки такту, смаку, гідності в усьому – **в манері виконання, в костюмах, в мелодії, в кожному жесті...** (1, с. 428); ... *бачили Всесвіт у блиску світла, бачили небо у весняній блакиті, у білім цвітінні хмаринок, в ласкавості денного тепла...* (1, с. 418);

9) із: *Приїхали із Сухої, із Кобеляк, із Полтави...* (2, с. 332).

Амплифицированные конструкции с частицами в «Дневниках» встречаются реже:

1) то: ... *ув'яжеться ластівка і супроводить людину, то попереду, то позаду, то побіля тебе стрільне...* (2, с. 65);

2) ні: ... *не було ні роману, ні п'єси, ні фільму достойного...* (2, с. 442);

3) не: **Не** В'єтнам, **не** імперіалізм **не** дають спати... (2, с. 83).

По структуре амплифицированные конструкции в «Дневниках» О. Гончара могут быть:

а) трехкомпонентными: *Тут все зроблене з умом. **З** любов'ю. **З** гідністю* (2, с. 287);

б) чотирьохкомпонентными: *Для бджоли, для людини, для себе самої, для цілого світу* (2, с. 217);

в) п'ятикомпонентными: *Ні жєбратства, ні чайових нема ніде (ні в готелях, ні в таксі, ні в ресторанах чи кафе)* (1, с. 277);

г) шестикомпонентними: ... дякує **за те і за те, за різні дарунки – за хліб, за рушники, за колосся...** (2, с. 293);

д) семикомпонентними: Було багато питань: **про** матеріальне становище письменників, **про** соціалістичний реалізм, **про** ставлення радянських письменників до прогресивних письменників інших країн, **про** зв'язок письменників з читачами, **про** Зоценка, **про** Гашека, **про** ставлення народу до класичної спадщини та інше (1, с. 129);

е) восьмикомпонентними: Вплив український одбився **на** будівлі, **на** малюванні, **на** одезжі, **на** співах, **на** музиці, **на** звичаях, **на** праві, **на** літературі... (1, с. 235).

Итак, амплификация в «Дневниках» Олеся Гончара представлена достаточно разнообразно и является одной из самых используемых стилистических фигур.

Частотными в плане употребления являются синтактико-стилистические маркеры, входящие в группу повтора. К о л ь ц о – повтор речевой единицы в начале и в конце предложения. Чаще всего повторяются отдельные слова или словоформы: **Люблю це, люблю** (2, с. 97); а также слова в сочетании со служебными частями речи: **Старість. То те болить, то те...** (1, с. 260).

Автор объединяет экспрессивные маркеры: **Їдеш, попереду асфальт блищить, як вода, і хлопчик назустріч іде – ніби по воді; машини мчать теж ніби по воді; велосипедом хлопець дівчину везе, теж як по воді** (1, с. 139). В данном контексте, кроме кольца, автор использует анадиплосис (об этом маркере экспрессивности речь пойдет дальше). Обе стилистические фигуры выражены с помощью сравнения. Конструкция **як вода (як по воді)** используется в начале и в конце предложения, а **ніби по воді** – дважды в середине. Слово сочетание **по воді** употреблено в предложении трижды, поэтому можно говорить, что в этом примере присутствует также лексический повтор. Такое многообразие маркеров экспрессивности в одной синтаксической конструкции придает ей дополнительную выразительность.

Простой контактный повтор – непосредственная последовательность повторяющихся единиц, которые занимают в предложении контактную позицию [8, S. 135]. Т. Жук классифицирует повторы по характеру их структурной организации. По этому критерию она выделяет простой контактный повтор, который может быть выражен двухчленным или трехчленным сочетанием слов, выражающих эмоционально-оценочную тональность излагаемого [9, с. 8–9]: **І люди були, як Бабуся, Дідусь, дядько Костя, тітка Вустя і всі, всі...** (1, с. 113); **Видно, що кати й там боялися таких, як Курбас, боялись його сили, його розуму, його генія і краси!** (1, с. 214).

Иногда повтор встречается не только в пределах одного предложения, но и в пределах текста:

Спостереження: коли хто виступає з трибуни з казенною, штампованою промовою, і обличчя людей в залі стають бездумні, дерев'яні, майже тупі, – обличчя статистів.

І як змінюються ці ж **обличчя** під час концерту, коли зі сцени звучить прекрасний спів Гнатюка або Мокренка. Бачиш повен зал розумних **облич**, самозаглиблених, одухотворених (3, с. 80).

Повтор слова *обличчя* создает смысловой фон, эмоциональное чувство раздражения (первая часть текста) и восторга (вторая часть текста).

Повторяться могут несколько элементов в пределах одной синтаксической конструкции: **Всесвіт** повен **світла, світла**, що не йде від **зірок!** Так зване **реліктове світло** – воно зосталось у **Всесвіті** з первопочатку, від великого вибуху, від **зірки** найпершої, божественної! Так фізики вважають, що це **світло реліктове**, а може, це й не так? Може, **світло** всесвітнє – це **світло** живе, вічно виникаюче з іще невідомого нам джерела? (3, с. 72).

В результате проведенного исследования мы можем предположить, что простой контактный повтор является источником дополнительной информации относительно характера восприятия ситуации: *Згадувати про **молодість**, про **щастя молодості** – це теж **щастя*** (3, с. 73). В этом примере автор высказывает свое мнение с помощью повторения слов *щастье* и *молодость*.

Повтор может сопровождаться грамматическим параллелизмом: *Я на тебе дивлюсь і не надивлюся. Я тебе люблю і не налюблюсь* (2, с. 256).

Простой контактный повтор в «Дневниках» Олеся Гончара представлен всеми членами предложения:

1) сказуемыми: *Йшлося ж бо не просто про те, щоб вижити, а ще й хотілося для України щось добре зробити, щось захистити і весь час когось **рятувати, рятувати**...* (3, с. 384);

2) подлежащими: *“Ви ж Шолохов! Не йдіть ні на які поступки, вони не посміють” і т. д., а потім **глави** з’являлись у газеті такі знівечені, **глави**, на які він, може, покладав останню надію* (3, с. 146);

3) определениями: *...в цьому її **вся** вдача, **вся** душа, **все** її життя* (2, с. 370);

4) дополнениями: *Так сонячно, здається, так, близько до **гармонії** в природі, якби ще, крім цього, та наблизитись і до **гармонії** між людьми...* (3, с. 205);

5) обстоятельствами: *...зав. філії сортирує людей: ви **сюди**, ви **сюди**...* (1, с. 246).

Достаточно распространенными в «Дневниках» являются повторы, графически оформленные с помощью соединительного союза: ***Десятки й десятки** камікадзе один за одним ідуть на смерть* (1, с. 346); ***Вчити і вчити** те, що не хотів би* (2, с. 87). Такие повторы максимально акцентируют внимание читателя на действии, описании, количестве, изображении действительности и т.п. Это создает дополнительную экспрессивность в тексте.

Простой контактный повтор с индивидуализацией номинации является не просто повторяемой дескрипцией, но и в подавляющем большинстве случаев дескрипцией эмоциональной и/или оценочной, которая свидетельствует о субъективном отношении говорящего (автора) к предмету.

Анади́плосис, или повтор-подхват (греч. *Anadiplosis* ‘удвоение’), – контактный повтор, суть которого заключается в повторении конечного элемента одного высказывания в начале следующего [3, с. 144]. Подхватывающий элемент предложения выполняет уточняющую функцию, дает художественной речи выразительность и эмоции: *Кочівнику, “архаровцу”, ніщо не дороге, в нього нема кореня, нема рідного краю, тим-то й філософія його – це філософія перекотиполя, а хватка ще гірша – хватка загарбника, урвителя, хапуги* (3, с. 207).

В одном предложении анади́плосис может функционировать вместе с другими синтактико-стилистическими маркерами: *Якщо народи наші все це переживуть і не самознищать, якщо з просвітленим розумом підуть у далеч майбутнього, то вистачить їх, треба думати, й на таке: озирнувшись у наше, **побачать** епоху глибоко трагічну, людей, змучених чварами, тривогами й зранених кльтами, і водночас все ж **побачать** і їхній **подвиг** – **подвиг** віри й невимовно тяжкої боротьби з заблудженнями, **подвиг** самозречного захисту природи, життя на планеті й такого тяжкого відстоювання національних мов як вищого вияву духовності...* (3, с. 154). В этом примере автор также использует простой контактный повтор.

Часто с помощью конструкций с анади́плосисом автор хочет сконцентрировать внимание читателя на величии определенного лица или на глубоком осмыслении определенного термина: *На садибі Франковій – Франківські читання* (3, с. 21); *Так мислить справжній інтернаціоналіст – інтернаціоналіст не на словах, а на ділі* (3, с. 72).

Олесь Гончар использует анади́плосис также с целью уточнения: *Можна сказати, що цей народ і сьогодні в кольчuzі – в кольчuzі духовній* (3, с. 22); *Нема пояснення цьому найчорнішому злу – злу, націленому в душу народу* (3, с. 71). В обоих примерах лишь во второй половине предложения, когда раскрывается конструкция с анади́плосисом, становится понятным, что анади́плосис является средством создания переносного значения.

Анафо́ра – повторение какого-то слова или ряда слов в начале отдельных предложений, стихов или строф [10, с. 106]. Анафора усиливает и эмоционально подчеркивает смысл того, о чем рассказывает О. Гончар в своих «Дневниках»: *А той женьшеневий куц Тобілевичів, той феномен дивовижний – хіба він сьогодні оцінений належно?* (3, с. 148); *Мені не страшно. Мені тільки жаль покидати рідних і друзів. Бо чи зустрінемось де?* (3, с. 253).

Следствием использования анафоры является выразительность, создание определенного темпа и мелодики [11, с. 309]. С помощью анафоры автор актуализирует внимание читателя и передает душевное состояние человека.

Анафорические повторы в «Дневниках» О. Гончара выражают:

а) уверенность: *Але “Земля”, “Зачарована Десна” і “Щоденник” – це, звичайно, вершини його творчої думки. Тут – вся епоха. Тут він геній* (3, с. 253);

б) восхищение: *Ніч повна поезії... Чую шум моря. Чую голоси щикад – загадкові голоси вічності... Це мій найкращий пленум!* (3, с. 254);

в) авторскую мысль: **Коли проломлено шар** духовності – гине людина; **коли проломлено шар** озоновий – приречена планета (3, с. 228).

Э п и ф о р а – повторение слова или фразы в конце отдельных предложений или стихов [10, с. 106]: *Не пригадую, щоб мене мучив голод, був я навіть здивований, коли хтось із хлопців помітив: та й у тебе ж ноги пухлі! Дивлюсь – справді пухлі* (3, с. 247).

А н т и т е з а – это фигура речи, которая известна еще с древних времен благодаря активному использованию древнегреческими и древнеримскими философами для воздействия на слушателя. По мнению М. Брандес, антитеза – это стилистическая фигура, которая построена на подчеркнутом противопоставлении противоположных понятий, явлений, мыслей, образов и чувств, в основе которой лежит антонимичная пара, или сопоставление двух понятий, выраженных контекстуальными антонимами [11, с. 68].

Синтаксические конструкции, в которых реализуется антитеза, весьма разнообразны: от простого словосочетания до распространенного предложения или фрагмента прозаического текста в виде абзаца. Антитезы могут быть *асиндетическими*: **Білий** чийсь кінь застиг по той бік озера в позі сумовитій. На вершкуні верболозів ворон сидить самотній, **темний**, як пророк (3, с. 36); *Ні зла, ні добра тут ніде, сама безгоміння, успокоєність, задумливий плин буття* (3, с. 36) или *синдетическими*: *Може, є щось у житті таке, до чого людина й не повинна повертатися вдруге? Щоб чари не розвіялись, щоб не обуденілось те, що – **вперше і востаннє** – постало перед нею, як образ краси найвищої, божественної?* (3, с. 50).

В зависимости от количества противоположных по значению слов/словосочетаний в синтаксической конструкции последние можно разделить на следующие виды:

а) однокомпонентные: *Багатьом стає ясно, що сучасний технічний прогрес несе більше **зловісного**, аніж **доброго*** (3, с. 23); *Не байдужий я до **краси, що є**, але ще більше щемить душа за **красою, що була і зникла*** (3, с. 22);

б) двухкомпонентные: *Бачив країни **Заходу і Сходу**, бував **по цей бік і по той бік** екватора* (3, с. 26);

в) трехкомпонентные: ***Любов** – це краще, ніж **егоїзм, ненасильство** – краще, ніж **насильство, мир** – краще, ніж **війна*** (3, с. 9).

Таким образом, образованные в результате экспансии варианты синтаксических моделей являются стилистически маркированными и выполняют функцию усиления выразительности речи в «Дневниках» Олеся Гончара.

ЛИТЕРАТУРА

1. Бехта, И. А. Авторское экспериментаторство в англоязычной прозе XX века / И. А. Бехта. – Львов : ПАИС, 2013. – 268 с.

2. *Sowinski, B.* Stilistik der deutschen Sprache / B. Sowinski. – Weimar ; Stuttgart : Verl. Metzler, 1999. – 339 S.
3. Стилистика английского языка : учеб. пособие для студентов ин-тов и фак-тов иностр. яз. / А. Мороховский [и др.]. – Киев : Вища школа, 1984. – 247 с.
4. *Антонова, М. Ю.* Перечисление как средство репрезентации концептуальной информации в англоязычном экономическом дискурсе : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / М. Ю. Антонова. – Киев, 2011. – 232 л.
5. *Ветвинская, Т. Л.* Перечисление как стилистический прием (на материале английского языка) : дис. ... канд. филол. наук : 10.663 / Т. Л. Ветвинская. – Киев, 1970. – 280 л.
6. *Левашова, В. А.* Лингвистическая природа и функционирование стилистического приема перечисления (на материале английского языка) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / В. А. Левашова ; Моск. гос. пед. ин-т иностр. яз. – М., 1977. – 26 с.
7. *Левинская, Р.* Экспрессивное перечисление в романах Л. Фейхтвангера / Р. Левинская // Стилистика исследования художественного текста : сб. науч. тр. – Якутск, 1988. – С. 151–159.
8. *Luukkainen, M.* These, Antithese, Synthese // M. Luukkainen. – Hamburg : Buske Verl., 1997. – 301 S.
9. *Жук, Т.* Лексический и синтаксический повтор в украинском народном творчестве (на материале украинских народных сказок) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.01 / Т. В. Жук ; Нац. пед. ун-т. – Киев, 2005. – 18 с.
10. *Домбровский, В.* Украинская стилистика и ритмика. Украинская поэтика / В. Домбровский. – Дрогобыч : Возрождение, 2008. – 488 с.
11. *Брандес, М.* Стилистика текста : теорет. курс : учебник / М. П. Брандес. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : Прогресс-Традиция ; ИНФРА-М., 2004. – 416 с.

ИСТОЧНИКИ ПРИМЕРОВ

1. *Гончар О.* Дневники : в 3 т. / О. Гончар. – Киев : Радуга, 2002–2004. – Том 1 : 1943–1967. – 2002. – 455 с.
2. *Гончар, О.* Дневники : в 3 т. / О. Гончар. – Киев : Радуга, 2002–2004. – Том 2 : 1968–1983. – 2003. – 607 с.
3. *Гончар, О.* Дневники : в 3 т. / О. Гончар. – Киев : Радуга, 2002–2004. – Том 3 : 1984–1995. – 2004. – 648 с.

The article considers the syntactic-stylistic markers in Oles Honchar's "Diaries" which are based on the expansion of the original model principle. It also focuses on the stylistic functions which contribute to the general expressive background of the writer's work.

Поступила в редакцию 29.06.18